

[Gert Petersen]

beslutninger omgjort, men det lader sig altså ikke gøre, og jeg ved, at trods alt hvad der i øvrigt adskiller os fra de radikale, så er kampen mod oprustningen en hjertesag for de radikale. Jeg tror også, modsat f.eks. ytringer, som udenrigsministeren fra tid til anden er kommet med, at den linje, socialdemokratiet har anlagt i det sidste år, udspringer af en seriøs analyse og er alvorligt ment. Derfor kan regeringen ikke ændre de trufne beslutninger, men er nødt til fortsat at efterleve dem. Det går nok ikke helt stille af. Frivilligt opfylder regeringen f.eks. næppe dagsordenen af 10. november 1983, men det er ikke engang nok, for f.eks. det danske nej til raketudstationeringen er jo ikke mere aktuelt. Man er begyndt at udstationere raketterne. Derfor må Danmark nu rejse krav om fjernelse af de udstationerede raketter, så forhandlinger kan komme i gang på ny. Naturligvis må også Sovjetunionen ophæve sine demonstrative, men militært totalt uberettigede såkaldte modforanstaltninger i Østtyskland og Tjekkiet. Set fra SFs synspunkt er raketterne lige farlige, uanset om der er malet stjernebanner eller rød stjerne på dem. Men vejen til nedrustning går ikke over øget oprustning, sådan som mr. Reagan og fra tid til anden danske ministre vil bilde os ind. Derfor kan vi ikke affinde os med den nuværende dødsensfarlige situation. Derfor må de initiativer til en dansk fredspolitik, som folketinget har taget, forøges og styrkes.

Selvfølger man ikke nægte, at det flertal, der her er dannet, er uenigt på andre udenrigspolitiske områder. Det trøster udenrigsministeren sig med, og af og til beroliges han også af socialdemokratiets formand. Vi er ikke enige om alliancepolitikken. Det ved jeg godt. Jeg tror da for resten, at det radikale venstre står SF nærmere i det spørgsmål, end det står socialdemokratiet, men det er bare ikke det afgørende i dag. Alliancepolitikken er ikke sat på dagsordenen. Jeg tror faktisk ikke, at et flertal i den danske befolkning ønsker den ændret på nuværende tidspunkt, men jeg er overbevist om, at et flertal af den danske befolkning er modstander af, at nogen alliance – altså også NATO, som Danmark er medlem af – fortsat skal sætse på kærstning, på atomar terrorbalance osv. og føre sig frem med en sådan skræmmende korstogsmentalitet, som USAs præsident har specialiseret sig i. Jeg er overbevist om, at

det er opfattelsen hos flertallet af befolkningen herhjemme, uden at dette flertal af den grund har fået mere tillid til den anden part, til Sovjetunionen.

Det er dette nej til en fortsat lemmingevandring mod afgrunden, som stadig er på dagsordenen i befolkningen og sat på dagsordenen af befolkningen i dette ting, og det nej skal forblive på dagsordenen herinde, det har vælgerne sørget for. Det takker vi dem for.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der var megen vederlagsfri rådgivning i hr. Gert Petersens ordførertale for et øjeblik siden, og de mange råd til socialdemokratiet vil jeg gerne kvittere for. Men for at forstå rådernes indhold nærmere vil jeg gerne have, at hr. Gert Petersen uddyber fra denne talerstol, hvorfor socialdemokratiet skal afstå fra at deltage i forhandlinger med borgerlige partier om de fire spørgsmål, vi har rejst: spørgsmålet om ungdomsgaranti, lære- og praktikpladser, begrænsning af nedskæringerne over for ungdomsindsatsen, indførelsen af almindelig ungdomsgaranti, spørgsmålet om karensdag, spørgsmålet om regulering af dagpenge- og efterlønsatsen og spørgsmålet om fjernelse af fattigdomsparagraffen. Hvori består vort forræderi, hvis vi deltager i forhandlinger med regeringen om disse punkter? Jeg forstod på hr. Gert Petersen, at det var udtryk for en positiv socialistisk holdning, når SF deltog i forhandlinger med borgerlige partier, men at det var udtryk for svigten til højre, hvis socialdemokratiet gjorde det samme.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har somme tider tænkt på, at der må være noget galt med højtaleranlægget her i salen (*Munterhed*), for man kan ikke rigtig høre, hvad der bliver sagt. Det, jeg sagde, var udtrykkeligt, at hvis socialdemokratiet fik disse sager gennemført, ville vi ikke anklage socialdemokratiet for bedrageri over for vælgerne, for det var, hvad socialdemokratiet havde sagt under valgkampen at de forlangte for at stemme for finansloven. Men hvis socialdemokratiet ikke fik disse fire indrøm-